

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torčkih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec f. — .50, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . . 2.60 . . . . 4.— za pol leta . . . . 5.— . . . . 8.— za vse leto . . . . 10.— . . . . 16.— Na naročbe brez ploženja naročnine se rejemijo osir.

Pozamične štovlike so dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 ny., v Gorici po 2 ny. Sobotno večerno izdanje v Trstu 5 ny., v Gorici 4 ny.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinost je moč!"

Vabilo na naročbo.

Z dnem 1. julija t. l. začenja nova naročba na naš list.

"Edinost" stane:
za vse leto 10 gld. — kn.
za pol leta 5 " — "
za tri mesece 2 " 60 "
za jeden mesec — , 90 "

Vabilo vse prijatelje lista, ki so niso naši naročniki, da kot takti pristopijo ter nam olhajo v materialno svojo podporo izvravljati vvišeno našo nalogu, braniti in utrjevati Slovensko ob sinji Adriji!

Upričništvo.

S!

Siciljski delavi in njihove družine imajo sedaj nemilo mnogo čas, proučevati kemično formolo „S“ ki pomeni toliko kakor Sulphur, po naša žvepolo. V potu svojega obraza in ob moredem, voduhu po žvepljenih jasmah so prebijali borno svoje življenje, in vendar so živeli žvepljeni drvi; — danes niti tega ni, danes morajo, liki éteronomačna žival! — na očiščane trate in gristi ondi osmojeno travo, da si „utešijo“ krídeči želodec za trenotek...

Uboga Italija! Ti raj Evrope! Ti zavetišče umetnikov! Ti domovina potočov! Ti zakladnica ženske lepote! Tignesko političnih entuzijastov! — usmili se te Bog v svoji breskonečni milosti! — Cele litanijski bi se dale napisati na to „blaženo“ Italijo, z vedenim referencem: usmili se te Bog! Koliko gorjaj se usiplje na njo: bandni polomi valedržnji-parskega napada na blagajne, ministarske zadrege, ustaje v kamnolomih in nova izdaja banditov in zdaj še — žvepolo! Sulphur!

Nekaj nas legače po peresu, da bi pospraskali šnjim po papirji, to je namreč orjaško vprašanje: ali kaj misijo oni irredentovski duhovi, ki po naši Avstriji bahato žirijo, v skodo avstrijskim narodom, svojo milo italijansko „kuluro“, ali kaj misijo na to, kako se godi sedaj notri v njihovi „odrešeni“ Italiji?

Kdo zna, ali jim tudi jedenkrat ob polnih v austrijskih lončih tu v tej „neodrešeni Italiji“ pride na misel, v kaki ponikevalni bodi joče sedaj njihovi „odrešeni“ bratoi na Siciliji — kaj v vsej Italiji sploh?

Slutimo, da ne; marveč, da se celo prav malehno sramujejo svojih odrešenih, a sa groze raztrganih in se stradanih bratov in bi jim morda na takov način obrnili svoj hrbot, ako jih pridejo poskriti podpore in miločine, kakor predzno obradajo hrbot nam pravoveljavnim Avstrijem, ko si domišljajojo, da je njihov pravnomočni in stalni poklic, odbijati prošnje primorskih Slovanov.

PODLISTEK.

70

Kmetski upor.

Zgodovinska povest četrtnjega veka.

— Spisal Avgust Šenoa. Preložil I. P. Planinski. —

— Hvala vam, častni gospod, reče plemeš svečeniku, na novici, katero ste mi razdelili. Kraljevskava svetlost me nalač pošilja semkaj, da upravljam v imeni kraljevskega fiska Heningovidno polovico posestva, dokler ne bo pravde konec. Ne dvomim niti najmanj, da ne bi pospa vssaj na polovico zmagala, ker je to vendar le njo dedovina in Tahijem si jo to prigrabil per fas et nefas. Poznajo ga tudi pri dvoru, tega gospoda vrhovnega konjušnika, da je divjak, kateremu ni primere, in bojim se že sedaj zla, dasi je kralj nekoliko pravijoči od svojih lskomnih svetnikov, katere si je znal gospod Tahijem v ime prijateljstva zase pridobiti. Da prav povem, niti tega niso marali, da bi uveli tu začasno

Do kako žvepline nadutosti privede neolikance slepa sreča jednega trenotka, to moramo s komično žalostjo iskušati mi Primorja pravni gospodarji, dokler traje blaznemu obisku naše hišo njegov „trenotek“.

Gledati moramo z britkim smehljajem na lici, kako brezumnik, česar blaznost je zakrivil ne on sam, marveč njega kriovenos in genijs, razbija po našem hramu in uničuje mnogo dragocenih nam stvari, katerih, ako bi bil pri zdravem razumu, bi se izvestno niti ne dotaknil, zlasti ker se pri svojem besnom činu celo mnogokrat občutno rani, tako občutno, da ga utegne boleti še v pozne, posne čase . . . .

Zares, ako bi mu bilo možno svetovati, dejali bi mu baš ob tej priliki nekako takole: Prijatelj naš, ozri se v Italijo! Glej, kolikanj trpi prava domovina tvoja pod težo bôde in gladi, kako stradaš tvoji bratje in sestre, — travo, suho travo morajo jesti, v tem, ko se ti paseš v dobro osoljeni in zabeljeni avstrijski kuhinji, — id, id prijatelj in otmi, odreši i sobrate v že „odrešeni“ Italiji, odreši jih neznosne bôde, da bode domovina tvoja, blažena Italija, v resnici rešena, v resnici blažena Italija! Glej, kaj ti hasne, ako ti je domovina „rešena“ politično, ko pa stočo socijalno v neznosnih verigah? Je li to rešitev, je li to blagost? Po nazorih treznega razuma nikakor, marveč je sužnost, hujša, groznejša, nego ona, katero nalagaš, naščuvan od kriovnosti, nam, avstrijskim Slovanom.

Toda ti računaš tako-le: naj je Italija bedna, naj razpada gladi, vendar je italijanska: naj mulijo travo siciljski stradeši, vsaj so vsklikni in kletvo njihove pristna italijansčina, oni so politično oteti, so jedini v združenji Italiji, a tukaj je naše delo. Primorju veljaj naš napor, kajti Primorje je še slovensko in dokler to ni čisto italijansko, tako dolgo se ne smemo ozirati ni na levo ni na desno, pa ako tudi vzemame sam peklenček blaženo Italijo!

Tako računaš ti, prijatelj, a baš s tem dokazuješ, da izvira račun tvoj iz zamotanih možganov. Ti nanašaš iz tujega vrta sadežev, nakradenih sadežev, na novikup, a med tem ti gniže na kupu tvojega lastnega vrta sad! Ali bi ne bilo razumnije in za tvojo „ekonomično zmožnost“ častniš, ako greš in preberes domače sadje in je otrebiš gnijilobe, da prezračiš nekoliko staro tvojo shrambo, da jo prevoje čist, zdrav zrak in poginejo brezstevilni okušljivi mijazmi, ki ležo nakupeci v tvoji kašči, mesto da hodiš nabirat na naš vrt, da nanašaš gnijilobo tvojo v naše shrambo? Samo preudari, prijatelj! Toda tvoj um je otomnel in v tvojem otemnem razumu niti ne izpoznaš, da utegnebiti nezlosna beda tvoje domovine pravecta kazem Najvišjega za vneboupijoče krivice,

fiškalno upravo, češ, da se je batil krv. Možeš, ali fiškar rad pobira za ta provizorij zlatih plodov, fiscus to rad dela, ker nima nikdar v blagajni novcev. Nisem imel v tem kraji znancev mimo vas, katerega od malih nog poznam kot poštenjaka. Zato prihajam vprašati vas; prosim vas, da mi boste pri tem težavnem poslu v pomoči, ker bi rad v tem morda kratkem času svojega bivanja uvel zopet zakon in red, kateri pod Tahijem, kolikor slišim, ne cvete.

— Žal, da ne cvete, potrdi župnik, Bog mi je priša, da vam, gospod Štefan, nisem govoril, kakor resnico, in hvala Bogu, da ste prišli, ker bo kraljevega človeka zopet moral slušati.

— No vem, če bo, zmaje Grdak z glavo; ko sem davi prisep na Sosed ter se izkazal s kraljevskim pismom, jela mi je Tahijeva služinčad koj na prvi mah metati polena pod noge; Peter Petričevič mi ni hotel dati kliju-

ki jih uprav drzovito doprinaša v Avstriji, tvoji tujini, nad nami nedolžnim i avstrijskimi narodi, ki ti nismo storili ničesar žalega, ki tvoje krutosti zničem nismo zasluzili, — da kazem božja užiga svoje strele nad glavo Italije, ki je rošna od krvi vneboupijočih krijev. In meniš li, da ti odide ta ista kazem, ako išček pred njo zavetja na — avstrijskih tleh?

Nikdar!

Marveč meč Nemezide je za tvojimi petami tudi na naših avstrijskih tleh in je za petami vsem onim, ki so pregrajo nad nedolžnimi trpečimi, kajti pravice imajo svoje pravo in pojavila isto tem grozno, čim grozno se je skušalo pritišniti jo k tloru! Kaj Vam hasne vse Vaše prizadevanje, Vi južni in vi severni zatiralci slovenskega rodu, da „pravočasno“ zatrete in potujčite avstrijske Slovane, oziroma si pravočasno razdelite Avstrijo v dva tabora, italijanski in germanški — kaj Vam vse to hasne, ko pa čuje nad nedolžno trpečimi dobrota Najvišjega, degar maščevanje bode potem toliko strašnje, kolikor strašnje so Vaše krivice nad nami!

Pomislite dobro ta faktum in priznati nam morate, da so vsi Vaši naporji S, to je: čisto žvepolo — Sulphur!

Političke vesti.

Državni poslanci na potu v Lvov. Mnogo državnih poslancev iz Hohenwartovega in levičarskega kluba odpotovalo je s posebnim vlakom v Lvov, da si tam ogledajo razstavo. Med izletniki sta grof Hohenwart in Šuklje. Medpotoma so se jim pridružili Starčehi Rieger, Matuš in Fanderlik. Mladočenski poslanci niso povabili.

Državni uradniki pri finančnem ministru. Dne 19. t. m. se je predstavila finančnemu ministru Plenjeru deputacija drž. uradnikov. Njegova ekselencija je obljubil, deputaciji, da se vlada v najbližji bodočnosti loti uravnavanja odnošajev državnih uradnikov. Kar se tiče uravnavne plač, je omenil g. minister, da se dolični povisek na izdatkih pokrije iz davka na spirit. Deputacija se je poslovila od njegove ekselencije v najboljih nadah.

Službene knjižice orožnikov in županstva. Neki župan na Češkem se je branil podpisati službeno knjižico orožnikov, ker je ista sestavljena le v nemškem jeziku, zatrdivši, da je ne podpiše tako dolgo, dokler ne bude sestavljena tudi v češkem jeziku. Na to je dobil od doličnega okrajnega glavarja odklop, da mora podpisati pod kaznijo 20 gld. Glavar se sklicuje na to, da so orožniki vojaški organizovani in da tudi njim velja isti skupni službeni jezik kakor za vojsko. Sicer

čev, vse so se me izogibali, a jaz sem vam stal, Bog mi odpusti, kakor grešnik pod velslicami. Toda gospoda so se zmotili. Grdak se ne dà z nikakeranom gospodovanjem prelepiti. Jaz ne popušcam in hodim ravnim potom.

Tako je tudi prav, gospod Štefan, in to je jedina pot, da si pridobite ugleda. Priporočam vam posebno ta siromašni narod, kateri poti pod Tahijem krovav pot. Na poti je prileglo svojo vam pravim, da človek še ni videl take groze, s kakorčno Tahij pričinka na kmetske. Naposled so malone vse velikaši nasilniki, to je njihova narav, ali Tahija kakor da se ni prijet sveti krst, kakor da nosi v prsi kamen mesto srca. Česa nisem jaz vsega poskušal! Nerad se sicer vtikal v gospoške stvari, ali svečenik sem, moram; kdo pa obvaruje čedo volkov, ake ne pastir. Ponižal sem se zaradi naroda ne enkrat.

(Dalje prih.)

Oglas je račun po tarifu v petitu: za naslove z dobimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava zavadenih vrstic. Poslana osmrtnica in javne zahvale, danači oglasi itd. se računajo po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošljajo uročništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovanega se ne sprejemajo. Rokopisi se ne tračajo.

Naročino, reklamacije in glasne sprojema upravnosti ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštne.

„Edinost je moč!“

pa je dovoljeno županstvom, posluževati se svojega občevalnega jezika pri vpisovanju v službene knjižice orožnikov.

Ulični napiši v Pragi. Vsem onim hišnim posestnikom Praškim, ki so napravili na svojih hišah francoske, italijanske in angleške napisne, došla je naredba policijskega ravnateljstva, s katero se pozivajo, takoj odstraniti te napisne, kajti napisni so dovoljeni le v obeh deželnih jezikih. Nekateri posestniki so že odstranili te tablice. Na neki hiši pa, katere lastnik se je branil sneti tablo, snet jo je klijučar posredovanjem jednega policijskega uradnika. Pravni zastopnik tega gospodarja, dr. Černohorski, dospošl je na to klijučarju in uradniku pismo, v katerem jima žuga, da ju bude tožil radi motenja v posesti, ake ne pribijata tablico zopet v 24 urah.

Dvojna mera. Naučno ministerstvo je ravnokar izdalо naredbo načelne važnosti. Novi lektor italijanske literature na vseučilišču v Gradcu — prof. Jove — je namreč predavati v italijanskem jeziku. Ker pa je akademski senat protestiral proti italijanskim predavanjem, češ, da nemški značaj vseučilišča Graškega ne dopušča italijanskih predavanj —, odločil je minister Madejski, da omenjeni profesor sme predavati italijanski. — Ta odločba naučnega ministra je za nas velike načelne važnosti, kajti najpriprostejša logika in zdravi razum nam pravita, da to, kar je dovoljeno Italijanom, se mora dovoliti tudi nam Slovencem. Ker se nam ni tako hitro nadejati slovenskega vseučilišča, nam je ta naredba došla upravna propoz: na to naredbo moramo Slovenci opirati svoje zahteve glede slovenskih predavanj na vseučilišču v Gradcu. In nademo se, da njeg. ekselencija g. naučni minister ne pogradi po tistih dvojnih meri, katero imajo vedno pri rokah naši nasprotniki. Tako tudi v tem slučaju. Omenjeno naredbo si namreč tolmačijo tako-le: Z uvedenjem italijanskih predavanj se nikakor ne ruši nemški značaj vseučilišča graškega, kajti to naredbo ni smeti tolmačiti z narodnega stališča. Vse drugače bi pa bilo, ako bi hoteli uvesti slovenska predavanja; so slovenskimi predavanji bi se pa kralj nemški značaj omenjonega vseučilišča in bi se morali — pravijo — boriti z vsemi svojimi silami proti takim predavanjem.

Tu imate torej tisto dvojno mero: jedno za Italijane, drugo za Slovence. To vam je logika, da Bog pomagaj — da ne govorimo o pravicoljubu! Ako bi že hoteli pripozнатi izključno-nemški značaj vseučilišča v Gradcu in ako bi hoteli pripozнатi, da je slovenski jezik tuje na tem vseučilišču potem nam pravi naš priprosti razum, da volja tudi za italijanski jezik. A naši nasprotniki nemške in italijanske narodnosti drevijo na Prokrustovo postelj tudi logiko in zdrav razum, da le morejo odrekati Slovanom narodne, politične in človeške pravice. Kakor hitro se boje, da bi utegnili Slovenci dobiti le mrvico pravice, hop! hitro so vse v jedni vrsti ramo pri ramu, da obrnejo svoje strupeno kopje proti nam! Potolažimo se, saj vemo, da naš pravčni Bog ne plačuje vseke sobote. Mi se nočemo odreči nadi, da ne bi napočil dan, ko se bodo morali zrušiti neneravnava zveza naših nasprotnikov in ko stopi iz veljave krivčna — dvojna mera!

Homatije v Maroku. V Maroku nimajo denarja, da bi plačali prvi obrok odškodnine, katero so se obvezali plačati Španjški za lanski napad črncev na Melillo. Te dni je namreč došla tjakaj Španjška fregata, da v sprejme prvi obrok, toda oditi je morala s praznimi rokami. Kjer ni ničesar, je tudi cesar izgubil pravico pravi znani pregovor. — Novi sultan je izdal preglast do svojih podanikov, v katerem zagotavlja pomilovanje vsem onim, ki so se pregrajali proti pokojnemu četu njegovemu; onim pa, ki bi se hoteli upirati autoriteti novega sultana, žuga z najhujšimi kaznimi.

Različne vesti.

Cesarjev dar. Nj. Vel. cesar je podaril občini Sv. Ivan-Šterna (Istra) 50 gld. kot prinesek za nabavo novih orgelj.

Zaplona. Današnjo številko „Naše Sloga“ je zaplenilo c. k. državno pravdništvo radi članka: „Program odbora kluba stranke prava“. Uredništvo je priredilo drugo izdanje.

Jednakopravnost pri c. kr. javnih skladisih. Iz verodostojnega vira doznamo, da je včeraj nek uradnik, službojoč pri ces. kr. javnih skladisih — katerega ime za danes še zamolčimo — vstopil v neko skladisče, kjer so slučajno štirje delavci govorili med seboj slovensko. Dotični gospod uradnik pogledal je delavce rezko, potem se je postavil osorno prednje in zarenčal oblastno: „Kvante volte vi go za dito, ke kva no še parla tečeško o per taljan, ma maj per ščavo!“ (Kolikokrat sem vam že povedal, da se tukaj ne sme govoriti drugo, kakor nemško, ali pa italijansko, nikakor pa ne — ščavo). — Dodamo še, da je ta boritelj za italijanstvo sin slovenskih staršev. Oče mu je Čeh, mati Slovenka iz Vipave.

Zalostna resnica. Govorec o vprašanju Legine šole v sv. Križu, oziroma o naredbi namestništva, s katero je bilo zakazano, da se morajo slovenski otroci povrniti iz Legine šole v Krško domačo šolo, napisal je ljubljanski „Slovenec“ nastopno, žal, da le prenesne besede:

„Strar pa bi še ne bila tako žalostna, da se ne govor še nekaj družega, in sicer, da hočejo stariti slovenskih otrok vložiti rekurz proti tej postavni odreditvi namestništva. Torej tako daleč smo že v slovenskem sv. Križu. Žalostno ali resnično! Med tom, ko bi si človek mislil, da se prej preobrene svet, je kaj tacega vendar mogoče pri ljudeh, ki že davno več ne poznajo — moštva. Kar je najbolj žalostno v okolini tržaškej, jo gola resnica, da manjka mōž, ki se ne vtrašijo sile, priele odkoderkoli! Slovenski okoličan se da le prerad zapeljati lepim bosedam, katerih pri magistratu in vseh organih njegovih ne manjka. Kolikokrat ima človek priliko opazovati, kako slovenski okoličan hiti kakor ovea v žrelo nenasitnemu volku, in na žalost budi rečeno, da vedoma in radovoljno. In človek naj bi se ne izjokal nad takim ljudstvom? pravi „Edinost“. Da, pomilovanja so vredni taki ljudje, a tudi ojstre sodbe! Mnogi okoličan vam je zadnje čase podkupljiv, kakor morebiti noben Slovenec na periferiji slovenske zemlje.“

Dr. Maurovich odlikovan? Nek tržaški italijanski listjavlja, da se govor v Gorici, da dobi bivši župan dr. Maurovich red žlezne krono II. vrste, s katerim jo spojen baronat. Bivši župan Goriški je že vitez in častnik reda italijanske krone.

Naš cesar v Nemčiji. Z Dunaja javlja, da obišče Nj. Vel. cesar prihodnjega septembra meseca nemškega cesarja v Potsdamu.

Zakupna dobava za vojaštvo. C. kr. intendanca III. včja v Gradeu objavlja: Zradi zagotovitve zakupne dobave ovs, sena, slame, drva, premoga, koaksia in avč za čas od dne 1. septembra 1894 do 31. avgusta 1895 vrájlo se bodo pismene ponudbene obravnavane v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov in sicer v naslednjih postajah: v Trstu dne 25., v Gorici 23., v Celovcu 18., v Mariboru 18., v Gradeu 9., v Ljubljani 4. in v Pulju 27. julija t. l. Natančnejši pogoji in punudbeni obrazci razvidijo se iz obširnega razglaša v št. 130. „Slovenskega Naroda“ z dne 9. junija 1894, kakor tudi pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacnu v Ljubljani do 4. julija 1894 mej 10. in 12. uro dopoludne.

Veselični odsek „Tržaškega podpornega društva“ priredi v nedeljo dne 24. t. m. izlet v Nabrežino. Vabilo se družabniki in priatelji društva, da se tega izleta vdeležijo mnogoštevilno. Izletniki se odpeljejo ob 4. uri popoludne z zabavnim vlakom od južne železniške postaje.

Vabilo k javni tomboli, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Št. Petru dne 29. junija 1894 ob 4. uri popoludne. Dobitki obstojejo iz raznovravnega kmetijskega orodja. Pred in po tomboli svira Postojinska godba. Tablico dobiti je vsaki dan pri odboru in na dan veselice pri blagajnici. Ker je čisti dohodek naučenjen za poplačanje gasilnega orodja se p. n. občinstvo uljudno vabi k mnogobrojni vdeležbi.

ODBOR.

Opozorjamo še jedenkrat na prvo veselico pevskega društva „Slava“ pri sv. Mariji Mag spodnji, katera bude v nedeljo dne 24. t. m. pod milim nebom v dvorišču g. Ivana Vouka. Ker stopi to društvo še le v prvih na oder pred občinstvo, je zanimanje za to veselico obč. — V slučaju neugodnega vremena se veselica preloži na nedolčeni čas. Na evidentno torej v nedeljo pri veselicu!

Odbor.

Brašno društvo pri sv. Ivanu je odložilo svojo veselico, katera naj bi se vrnila dne 24. t. m., na dan 8. julija, in sicer z ozirom na to, da bude imelo istega dne bratsko društvo pri sv. Mariji Magdaleni spodnji svojo prvo veselico.

Vabilo na redni občni zbor „Občega delavskega izobraževalnega in prava-varstvenega in podpornega društva“, kateri bude v nedeljo dne 24. junija 1894 v društveni sobi, Via Torrente št. 34, I. nadstropje. Začetek ob 5. uri popoludne. Vsi gg. člani so naprošeni, da se v velikem številu udeležijo tega občnega zabora.

ODBOR.

Od sv. Ivana se nam piše: V nedeljo dne 24. t. m., na prazoški našega cerkvenega zaščitnika sv. Janeza Krstnika, bude običajna procesija sv. Rečnjega telesa. Kakor vsako leto bude udeležba brez dvojbe ogromna tudi v tem letu — posebno, ker je bil dež tisto nedeljo po sv. Rečnjem telesu. Bude pa tudi vredno ogledati si jo posebno še zato, ker je dobila naša cerkev letos nov dragocen kink. Kupili so namreč novo „kloko“, s katero se ne more moriti nobena cele škofije. Delo je toli lepo in fino, da se ne dá popisati. Visoka je 3'5 m. in obsega ima 9'42 m. Sveč je trideset v dveh nadstropjih. Spodaj 18, zgoraj 12. Na prvem kolobarji, sredi katerega je krogla, stoji 6 stebrov, kateri držijo baldakin, pod katerim je na krogli kip Matere Božje. Vse je pa iz svite rumenske kovino ter se bliči kot slato. Napravil jo je gospod Samassa v Ljubljani ter stane okroglih 2000 gld. Vsak naj si jo ogleda in načel bude samo on pogrešek, in ta je, da magistrat preveč zanemarja cerkev, ker da je škoda za „kloko“, ki je v tako razpokani cerkvi. Dolžnost pa je pri tej priliki izraziti veleč. g. župnika Ivana Trevna na njega neutrudljivi delavnosti, kateri je z mladeničko navdušenostjo toliko delal, da je dosegel svoj prehvalevredni namen. Bog dal, da bi mogel še dolgo veseliti se ga. Hvalo pa moramo izroči g. Valentini Gašperdiču, znanemu cirkvenemu dobrotniku, ter našima delavnima starašinom Hrovatinu in Vatovcu.

Pridite tedaj v nedeljo in sodite!

Ivančan.

Poletje. Z današnjim dnem poslovila se je ponad in pričelo poletje. Današnji dan je posebno znamenit ne samo zaradi tega, ker dijaki in šolarški praznujejo god svojega zaščitnika sv. Alojzija, ampak ker je najdaljši dan v letu. Danes smo dospeli na vrhunc dnevnega sijaja, z jutrajnjim dnem pričenjam se voziti zopet nizvod, — toda čuvaj Bože, da bi veljalo to tudi na političkem polju, kajti v tem slučaju morali bi se popolnoma pogresniti, ker se naše narodno gibanje itak ni še vzdignilo do svojega obzorja. V ostalem pa se ločimo prav lahkega srca od poslavljajoče se spomlad, kajti ista bila je dovolj neprijazna in hladna, kakor so nam neprijazni in hladni vedno še razni činitelji. Da bi jiu poletno sonce ogrelo srce!

Iz Skopega se nam piše: Novo šolsko poslopje bude skorom dovršeno. To ti je krasna palača, da je v ponos vsej vasi. Stoje vti vasi, na griču, nekoliko oddaljena od cerkve in kapelani, tako, da je pripravna in mora odgovarjati svojemu poslu popolnoma. Zajedno učinja to šolsko poslopje od daleč pravo simetrijo z cerkvijo, ker stoji v enaki višini. Prostor, na kujem se je poslopje sezidal, bil je last cerkve, katerega je, seveda, občina odkupila; ostalo pa je tudi za šolski vrt.

Pred par leti napravili so tukaj nov vodnjak vsekanc v črno skalo, vrhu vodnjaka pa občinsko pisarno. Občinska pisarna pa je prav za prav v neki čevljarski luknji. To ni prav.

Strelvod na zvoniku in cerkvi bil bi tudi tako potreben, pa gospodje se menda boje, da bi se ob lepih dneh praveč bličal. Mogode pa, da je že vse to po postavi — zatorej: punctum.

Nov ograk prestol. Budimpešta. Hazank* javlja, da je cesarska dvorna uprava naročila bivši včiteljicu na državni ženski obrtni šoli v Budimpešti, gđni. Mariji Kondert, da natančno posname prestol na Dunajskem cesarskem dvoru in da napravi po istem uzoru novo vezanje za nov prestol v Budimu. Prestol je sestavljen iz dveh v zlatu vezanih naslanjačev nad katerima je v zlatu vezeno nebo. Delo bude stalo okolo 25.000 goldinarjev.

Statistika tržaška. Od 10. do 16. t. m. rodilo so je v področju tržaške občine 83 otrok (43 možkih in 40 ženskih); razun teh so bili 3 mrtvorjeni. Umrla je 77 oseb (39 možkih in 38 ženskih). V razmerju na število prebivalstva pride 25.06 milicev na vsakih 1000 duš. Zdravniško poročilo navaja med ostalimi kot vzrok smrti: 4 slučajev škratice, 6 slučajev difterite, 13 slučajev jetike, 12 slučajev vnetja sopilnih organov, 4 slučajev kapi in 1 samomor.

Policijsko. Včeraj popoldne je ukradla neka nepoznana oseba v cerkvi pri „Materi Božji“ (v starem mestu) meden svetnik, vreden kakih 15 gld. — 25letni pekovski posmočnik Ivan Daneu, službojoč pri poku Mioniju v ulici Acquedotto, je sinod iz slobonosti pokvaril testo za zjutranjo peko in sežgal načad kruh. Sežgan kruh je razmetal po tleh in nato je pobegnil. S to slobostjo provzročil je gosp. Mioniju okolo 30 gold. škode. — Včeraj pod noč je ukradel neznanat v ulici Carintia težaku Baba posodo z 36 litri vina, vrednega 10 gld., kateru je ostavil Baba na ulici. Tat bude izvestno pil na zdravje bresbirnega težaka.

Poneverjenje. C. kr. deželno sodiščo tržaško objavlja, da je poneveril 21letni plesar Karol Unterkircher 8500 gld. na škodo južne teleznic in pobegnil iz Trsta. Unterkircher je srednje rasti, rujavih las, odiš in obrvij, ima male rujave brke, govoril nemško in italijansko.

Povodenj. Z Dunaja poročajo, da pričenja voda v poplavljeneh krajih Galičke in Ogrske polegoma padati, tudi dež da je pojednjal. Mnogo ljudij je poginilo o povodnj, posebno na Ogrskem, toda število penešenih še ni znano. Poplava je prosvršila neizmerno škodo. V raznih krajih pojavlja se že lakota.

Loterijske številke. Izšrebane 20. t. m.

Brno 11, 26, 41, 60, 84.

Inomest 64, 78, 51, 85, 23.

Najnovejše vesti.

Dunaj 21. Objavlja se oficijskim potom, da ostane cesar v Tridentu 2 dñi. Tem povodom bude sicer vprejem pri dvoru, toda deputacij ali spomenič političnega zasedanja cesar ne bude vprejemal. Z dobro obveščene sirani se zatrjuje, da se Trident more nadjeti nekliko koncesij v upravnem pogledu, ki pa ne bodo v nikaki zvezi z narodnimi željami in težnjami. Nekaj malogaja je pričakovati na polju javnega pouka.

Dunaj 21. „Wiener Ztg.“ objavlja trgovinsko pogodbo z Rumenijo. Zajedno objavlja tudi ministerialno naredbo, tidoč se ne uvažanja evac in prašičev iz Romunske.

Inomest 21. V bližnji vasi Zirl je pogorelo 5 hiš. Naporu 18 ognjegassnih društev se je posrečilo preprečiti, da se ogenj ni zril dalje.

Krakovo 21. Včeraj ob 5. uri pop. so v slovesnem sprevodu prepeljali truplo kardinala Dunajevskega v stolno cerkev.

Požar 21. V toplicah Piščanec so je poslušalo 100 hiš. Dasi so pionirji neumorni delovali, da rešijo življence ljudij, vendar se je pogubilo več oseb. — Reka Vag je načad. Pri Galanti je poplavljena 20 hiš.

Budimpešta 21. Po ulicah pred muzejem je zbrana velika množica. Dohajajočih magnatov niso nadlegovali. Galerijo so prenapolnjene. Rimsko-katoliški in grško-iztočni škofje so došli polnočevali. Od dvornih dostojanstvenikov so navzodi: grof Széchenyi, grof Fran Zichy in grof Goza Szapary, dalje secesijski načelnik grof Cziráky. Razprava je pričela takoj. Gajzago in baron Vay sta govorila za predlog, grof Fran Zichy pa proti njemu.

Budimpešta 21. Izmed škofov k današnjem glasovanju nista prišla le škofa Strossmayer in Dessev. — Dvorni maršal grof Széchenyi je povdral v svojem govoru, da bodo glasovali proti civilno-zakonski predlogi, ker ista ne odgovarja niti interesu, niti odnosu dežele.

Sredec 21. Bivši vojni minister Savov je došpel v Sredec in zahteva dvoboje s Stambulcem.

London 21. Ruski cesarjevič je došpel včeraj na jahti „Polarne zvezde“.

Dunajske srečke po 1 krono

5 glavnih dobitkov po

Srečke priporočata: Josip Bolaffio, Aleksander Levi.

Trgowinski brzjavci.

Budimpešta. Pšenica za junij 7.05—7.07, za jesen 7.17—7.18 koruza za julij-avgust 4.79 do 4.80 Oves za jesen 5.75—5.80. Rž 5.56—5.58. Pšenica nova od 77 kil. f. 7.20—7.25, od 78 kil. f. 7.30—7.35, od 79 kil. f. 7.40—7.45, od 80 kil. f. 7.45—7.50, od 81 kil. for. 7.55—7.60.

Jedmon — ; prosa 3.80—4.35.

Ponudbe in popraševanja pšenice šivahn. — Prodalo se je 30.000 met. stot. po stalnih cenah. Otrobli nespremenjeni. Vreme lepo.

Praga. Nerazfinirani sladkor za junij f. 16.10 do 16.15 nova roba za september f. 14.80.

Havre. Kava Santos good average za junij 9.25, za oktober 9.75.

Hamburg. Santos good average za junij 7.50, september 7.50-50, december 6.90-7.50, mirno.

New York 16. junija. Rdeča pšenica 62%, koruza 46%, bushel.

Dunajska borza 21. junija 1894.

	danesh	včeraj
Državni dolg v papirju	98.10	98.15
v sroblju	98.10	98.05
Avstrijska renta v zlatu	120.90	120.90
v kronah	97.90	97.95
Kreditno akcije	351.50	352.25
London 10 Lst.	125.50	125.25
Napoloni	9.97%	